Jan Kobuszewski – Banialuki (2001)

1. Mnie nie jest wszystko jedno 2. Sarmaci 3. Wuj w woju 4. Mój dziadzio był żołnierzem 5. Cyganek 6. Dziś znowu leżałem 7. Brak mi tylko szczęścia w miłości 8. Barbara Ubryk 9. Ballada o Wielkanocnej szynce 10. Pies i kot 11. To jest Matylda 12. Banialuki 13. Na sto dwa 14. O góralu z Montrealu 15. Mackie Majcer 16. Księżyc 17. Jest jedna jedyna 18. Koniec marzeń 19. Już nie zapomnisz mnie (wokaliza Jolanta Zykun) 20. Już taki jestem zimny drań 21. Pamiętasz, była jesień 22. Piosenka dla życzliwego 23. Ja idę na ryby

Obdarzony niebywałym talentem komediowym, polski aktor teatralny, filmowy i telewizyjny, szerokiej publiczności znany głównie z ról komediowych oraz udziału w telewizyjnych programach rozrywkowych. Dziadek z audycji radiowej „Rodzina Poszepszyńskich”, narrator w telewizyjnej dobranocce o wróblu Ćwirku.

Urodził się 19 kwietnia 1934 roku w Warszawie. Do szkoły teatralnej dostał się dopiero za drugim razem. Skończył Szkołę Dramatyczną Teatru Lalek i PWST w Warszawie (1956). Do 1976 roku występował na deskach Teatru Młodej Warszawy, później stołecznego Teatru Polskiego i Narodowego. Grał w takich sztukach, jak m.in. „Król Lear” Szekspira, „Płaszcz” Gogola, „Kordian” Słowackiego, „Dziady” Mickiewicza.

W 1976 roku związał się na stałe z komediowym Teatrem Kwadrat, z którym współpracuje do dziś (rola Rotmistrza w „Damach i huzarach” Fredry, rola Lisa w sztukach Sławomira Mrożka: „Lis aspirant”, „Polowanie na lisa”, „Serenada”). W 1991 roku wystąpił jako Lucky w sztuce „Czekając na Godota” Becketta, na scenie Teatru Narodowego. Od 1957 roku związany z Teatrem TV, do tej pory zagrał w ponad 60-ciu spektaklach.

Zanim zasłynął jako aktor teatralny i filmowy, dał się poznać jako „śmieszny pan z telewizji”, w której pojawił się po raz pierwszy w 1955 roku. Wraz z Janem Kociniakiem występował w pierwszym cyklicznym programie satyrycznym w TVP - „Wielokropku” (od 1963 roku), ponadto regularnie brał udział w takich programach jak: „Kabaret Starszych Panów”, „Kabaret Olgi Lipińskiej”, „Muzyka lekka, łatwa i przyjemna” oraz jako narrator „Bajek dla dorosłych” (lata 70-te) – programu w reżyserii Janusza Rzeszewskiego.

Występował też w telewizyjnym Teatrze Komedia, obsadzany przed takich reżyserów, jak Olga Lipińska, Edward Dziewoński, Janusz Majewski. Z Dziewońskim związany był także na estradzie – był jednym z głównych aktorów założonego przez niego kabaretu „Dudek” (m.in. monolog „Pisać, pisać, pisać”, piosenki „A wójta się nie bójta”, „Małpa”).

Należy do tych aktorów, na widok których publiczność śmieje się w momencie, gdy tylko wyjdą na scenę. Nie bez powodu przylgnęła do niego etykietka komediowego aktora charakterystycznego. Swoją klasę w tej materii potwierdzał kolejnymi rolami, także filmowymi. --- film.wp.pl

download: uploaded yandex anonfiles 4shared mediafire solidfiles mega filecloudio nornar

back